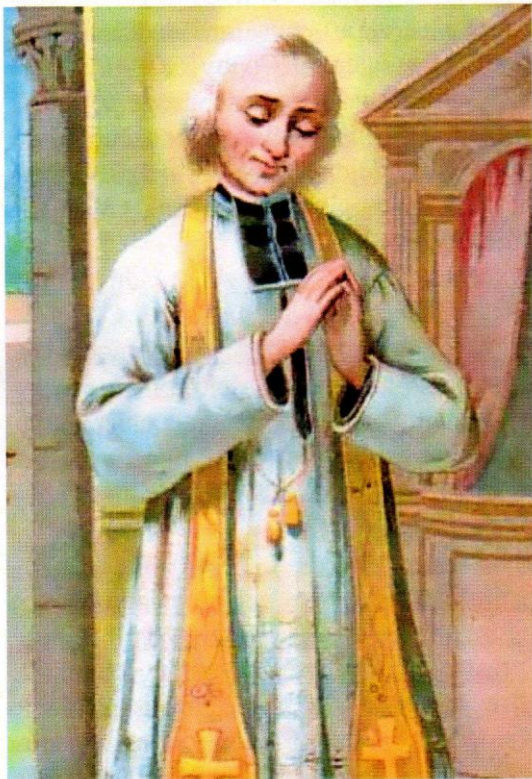

O rozhřešení

Ten, kdo uděluje svátost pokání, je pouze správcem milosti a zásluh Ježíše Krista, proto je musí rozdělovat podle přesně stanovených pravidel. Katolická církev zde stanovila jasná pravidla, kterých se kněz musí pevně držet. Jestliže je překročí, běda jemu samému, ale běda i tomu, kterého doprovází! V takové situaci slepý vede slepého, a proto oba padnou do pekla. Svatá bázeň provází nejednou ubohého kněze při vykonávání tohoto nelehkého úřadu, protože když chce zachraňovat jiné, snadno může zahubit sebe samého. Pod hrozbou ztráty vlastní spásy musí některým hříšníkům odmítnout rozhřešení anebo jeho udělení odložit na

později. Ale také mnoho světských lidí čeká tvrdá odpovědnost za to, že se možná nikdy nemodlili za své pastýře, za ty, kteří se pro jejich záchranu vydali do záhuby.

Kněz má právo rozhřešit hříchy, ale zároveň má moc odmítnout rozhřešení. A proto říká sv. Řehoř Veliký, že kněz musí patřičně zjistit připravenost hříšníka, než mu udělí rozhřešení, musí obrátit pozornost na to, zda se změnilo jeho srdce a zda má silný úmysl napravit se.

Jestliže vám kněz z řádných důvodů odmítne dát rozhřešení, nereptejte, dělá to z lásky k vám a vroucně touží po vaší spáse. Teprve na posledním

soudu zjistíte, že když vám tehdy odmítl udělit rozhřešení, bylo to proto, abyste tím jistěji přišli do nebe. V podobném případě tedy nikomu nic nevyčítejte, ale poděkujte Bohu a usilovně pracujte na své nápravě.

Dnes vám tedy vysvětlím komu rozhřešení patří udělit a komu odmítnout. Je to velmi vážné téma, protože je zde ve hře vaše spása nebo zavržení.

1) Říkám, že v první řadě nezaslouží rozhřešení ti, kteří neznají důkladně katechismové pravdy. Každý křesťan musí znát učení Ježíše Krista, jeho tajemství, mravní předpisy a svátosti. Co by tedy měl znát každý křesťan? Musí znát Otčenáš, Věřím v Boha, všeobecně zpověď, úkony víry, naděje a lásky, přikázání Boží i církevní a konečně úkon lítosti. Dále patří vědět, co je ctnost víry, naděje a lásky, jak máme chápat Vtělení Ježíše Krista, Syna Božího, kdo ustanovil svaté svátosti, kolik jich je a jaké milosti každá z nich uděluje. A další.

2) Rozhřešení patří odmítnout těm, u kterých není vidět žádná lítost. Pravdivá lítost se pozná podle změny jednání.

3) Dále těm, kteří v srdci živí hněv a nenávisť, kteří nechtějí odpustit a udělat první krok k usmíření. Nemohu jít ke zpovědi, dokud mám v duši něco proti bližnímu. Dokonce je třeba mu prokázat nějakou službu, tak jako by nás nikdy nezarmoutil. Vyhybat se bližnímu je dovoleno pouze tehdy, abych se v jeho přítomnosti nedopustil urážky Boha, pomluvy nebo jiného hříchu.

4) Rozhřešení náleží odmítnout také těm, kdo způsobili bližnímu křivdu na dobrém jménu nebo na majetku a nechtějí napravit vzniklou škodu.

5) Také patří rozhřešení odmítnout těm, kdo se nacházejí ve velmi blízké příležitosti ke hříchu, a přesto se jí nechtějí vyhnout. Nejbližší příležitosti ke hříchu nazýváme ta místa, osoby a okolnosti, v nichž obvykle upadáme. Kněz zde může udělit rozhřešení jenom v tom případě, že kající přislíbí opustit příležitost ke hříchu. Bez tohoto slibu by rozhřešení bylo svatokrádeží.

6) Také není možné rozhřešit svůdce, kteří slovem, radou nebo příkladem svádějí jiné ke zlému. Mezi tyto se počítají zvrácení křesťané, kteří se vysmívají Slovu Božímu a těm, kteří je hlásají. Také ti, kteří u sebe přechovávají neslušné obrazy nebo špatné knížky. Zrovna tak patří postupovat vůči osobám, které svým oblečením, pohledy i nevhodným chováním provokují.

7) Je třeba odmítnout nebo odložit rozhřešení také náruživým hříšníkům, kteří se už po delší čas dopouštějí stále stejných poklesků

a nesnaží se z nich dostat. Bohužel, jsou takoví lidé, kteří se záměrně nechtějí obviňovat, ze kterých je třeba s velkým úsilím vydolovávat hříchy, kteří se u zpovědi téměř přou a omlouvají své poklesky. Osoby tohoto typu jsou špatně připraveny a nesmí přistupovat k svátosti pokání.

Od samého začátku existence svaté církve Otcové učili, že jestliže chce někdo přijmout rozhřešení, musí mít nejprve odpor k hříchu a pevné předsevzetí napravit se. Co vychází z rozhřešení nenapravených kajících? Celý řetěz svatokrádeží! **Opravdu, snadno obdržené rozhřešení není žádným dobrodiním, spíše krutostí.**

Kdy je tedy možné přijmout rozhřešení? Tehdy, když se obrátíte a napravíte, když se budete modlit za zpovědníka, aby správně rozpoznal, zda jste hodni takové milosti, když svědomitě splníte všechno, co vám bude při zpovědi přikázáno, a když se v určeném čase ke zpovědi vrátíte.

sv. Jan Maria Vianney

Kdo byl Jan Maria Vianney? - Prostý vesnický farář, kterého jeho nadřízení považovali za kněze dobráka, který jen tak tak složil zkoušky nezbytné k vysvěcení, a proto byl „vyhoštěn“ do Arsu, malé vesnice ve střední Francii, aby nijak „neškodil“ a „nepohoršoval“. Jistě nikoho ani ve snu nenapadlo, že by se během deseti let tento „prostý dobrák“ mohl stát jedním z nejvyhledávanějších kněží Francie.

Jeho život byl velmi prostý: obětoval ho svému poslání. Tajemství celého jeho života spočívalo právě v bezpodmínečné důvěře v milost dobrého Boha, na kterou odpovídal zcela výjimečným způsobem: askezí, půstem a pokáním, a zejména pohotovou péčí o duše, jež byla naplněna láskou a modlitbou.

Cílem jeho života bylo sloužit milosrdenství, které osvobozuje, zachraňuje a obnovuje. Neúnavně daroval své fyzické, morální a duchovní síly tak, aby se každý člověk, kterého mu Pán poslal, vydal na cestu svatosti. A právě v této pastorační naléhavosti, kterou farář z Arsu zažíval velmi silně, tkví aktuálnost jeho odkazu.

Ihned po probuzení myslíte na Boha. Udělejte kříž a řekněte: „Můj Bože, daruji Ti své srdce, a protože jsi tak dobrý, že mi daruješ ještě jeden den, dej mi milost, abych vše, co budu konat, dělal ke Tvé chvále a pro dobro své duše.“

Vzorová rozjímavá modlitba o Vtělení Ježíše Krista od sv. Ignáce z Loyoly

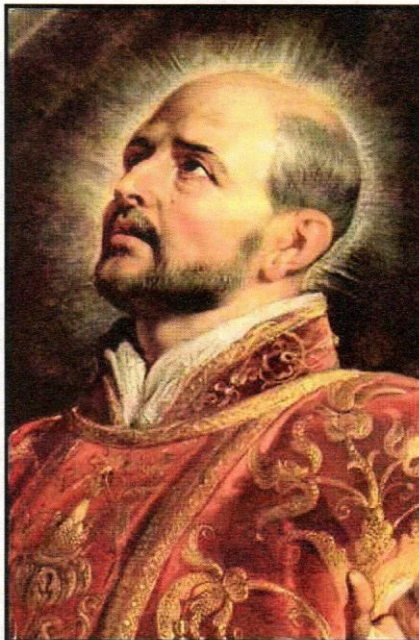
Draží bratři a sestry, minulý týden jsem vám kázal o tom, jak nezbytné je učit se rozjímat. Velkým učitelem tohoto duchovního umění je sv. Ignác, zakladatel Jezuitského řádu. Nazírání, jak nazývá rozjímavou modlitbu, která je podporována značnou měrou nižší vnitřní mohutností a sice obrazotvorností, má svou pevnou strukturu, a proto je třeba ji dodržet. Předkládám vám tento vzor k tomu, abyste se v nazírání cvičili nejlépe půl hodiny každý den. Texty k rozjímání čerpejte z Nového Zákona.

1. Modlitba přípravná

Náš Bože a Pane, prosím Tě o milost, aby všechny mé úmysly, činy (*vnitřní – úvahy*) a skutky čistě směřovaly ke službě a chvále Tvé Božské Velebnosti.

2. Připomenutí si obsahu nazírání

Začnu myslet na tři Božské Osoby, které hledí na celý povrch zemský, na celý svět plný lidí a jak, když vidí, že všichni sestupují do pekla, stanoví (nejsvětější Trojice), ve své věčnosti, aby se druhá Osoba stala člověkem, aby spasila pokolení lidské. Když přišla plnost časů, posílá anděla, svatého Gabriela k Naší Paní, Panně Marii.

3. Úprava dějiště – spočívá v živé představivosti

Uvidím místo, konkrétně velkou rozsáhlost a celý okresek světa, na němž je tolik a tak různých národů. Rovněž pak uvidím samotný dům a světničku Naší Paní v městě Nazaretě v kraji Galilejském.

4. Žádost o to, co chci z nazírání mít

Zde to bude prosba o pronikavé poznání Pána, jenž se pro mne stal člověkem, abych ho více miloval a lépe následoval.

5. *První bod nazírání – (pod textem naleznete Pomůcku k nazírání o Vtělení)*

Obrazotvorností vidím osoby na povrchu zemském, ve velké různosti krojů, s různými způsoby chování a posunků, jedny lidi bílé a jiné černé, jedny v míru a jiné ve válce, jedny, jak pláčí a jiné, jak se smějí, jedny zdravé a jiné nemocné, jedny, jak se rodí a jiné, jak umírají atd. Za druhé vidím a pozoruji tři Božské Osoby jako na jejich královském křesle neboli trůně Božské Velebností, jak hledí na celý povrch a okresek zemský a na všechny národy v tak velké zaslepenosti a jak umírají a sestupují do pekla. Za třetí vidím Naši Paní, Pannu Marii a anděla, který ji pozdravuje a obracím to na sebe, abych z toho pohledu čerpal prospěch.

6. *Druhý bod nazírání*

Slyším, co mluví osoby na povrchu zemském, jak klejí a rouhají se atd.; rovněž, co praví Božské Osoby, totiž: „Učiniťme vykoupení pokolení lidského“ atd.; a pak, co mluví anděl a Naše Paní; a obracejme všechno to pak na sebe, abychom z jejich slov čerpali prospěch.

7. *Třetí bod nazírání*

Pak se budu dívat na to, co činí osoby na povrchu zemském, jako že zraňují, zabíjejí, jdou do pekla atd.; rovněž na to, co činí Božské Osoby, totiž jak působí nejsvětější Vtělení atd.; a rovněž na to, co činí anděl a Naše Paní, totiž anděl, jak zastává svůj úřad vyslance a Naše Paní jak se pokořuje a vzdává díky Božské Velebnosti; a pak to obracím k sobě, abych z každé z těch věcí načerpal nějaký prospěch.

8. *Rozmluva – je modlitba vlastními slovy*

Mluvím s Bohem ve třech Osobách nebo s Ježíšem Kristem, který se vtěluje nebo s Matkou jeho a Mojí Paní a prosím podle toho, co jsem v sobě pocítil při nazírání, že mi pomůže k lepšímu následování a napodobování našeho Pána Ježíše Krista nebo naší Paní Panny Marie. Nakonec se pomodlím Otčenáš.

Pomůcka k nazírání o Vtělení od sv. Anny Kateřiny Emmerichové

Svatá Panna odešla po několika schodech do své komůrky. Zde si Maria oblékla dlouhé, bílé, vlněné modlitební roucho s pásem a na hlavu si vložila běložlutý závoj. Potom však vešla dovnitř služebná, zažehla víceramennou lampu a opět odešla. Maria sňala se stěny malý stoleček, který byl upevněn složený a postavila ho doprostřed místnosti. Měl půlkruhovitou desku, která visela dolů na dvou nožkách; jedna z nich byla dvojitá a tato jedna polovina mohla být zasunuta pod onu zaokrouhlenou část desky, takže stoleček potom mohl stát na třech nožkách. Maria pak na stůl položila nejprve červenou a potom bílou průhlednou přikrývku, která s oné části, která nebyla zakulacena, visela dolů, lemována třásněmi a uprostřed měla vyšitou ozdobu. Na oné zakulacené straně byla přikrývka rozvinuta. Když byl uprostřed postaven, položila Maria před něj malý kulatý polštářek a poklekla tak, že si opřela obě ruce o stůl. Ke svému lůžku byla obrácena zády, dveře do komůrky byly po její pravé ruce. Na podlaze byl rozestřen koberec. Maria si přes tvář spustila svůj závoj a zkřížila ruce na prsou. A tak jsem ji viděla, jak se dlouho a s největší vroucností modlí. Prosila o vykoupení a o zaslíbeného Krále a i o to, aby svou modlitbou přece jenom měla také určitý podíl na jeho příchodu. Dlouho tak klečela jako ve vytržení, tvář pozdvíženu k nebi, potom její hlava klesla na prsa a modlila se. Pak jsem pohlédla na její pravou stranu a spatřila jsem zářícího mládence se splývajícími žlutými vlasy. Byl to archanděl Gabriel. Jeho nohy se země nedotýkaly. Sestoupil shůry šikmo dolů na Zemi, obklopen a naplněn světlem a leskem, k Marii. Celá komůrka byla naplněna světlem, oproti tomu se lampa zdála úplně tmavá. Anděl s ní mluvil a při tom jen mírně pohyboval rukama před hrudí. Spatřila jsem, jak slova vystupují jako zářící písmena z jeho úst. Maria odpověděla, ale při tom nevzhledla. A anděl opět mluvil a Maria pozvedla jako na andělův rozkaz poněkud svůj závoj, pohlédla na něho a pronesla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova!“ Tu jsem ji spatřila v hlubokém vytržení. Už jsem více neviděla strop této místnosti. Nad celým domkem spočíval oblak světla a vedla odtud světelná dráha až k otevřenému nebi. V samém středu tohoto vidění jsem spatřila obraz Nejsvětější Trojice, vypadalo to jako trojúhelníkové světlo a zatím, co jsem na to myslela, spatřila jsem v něm Otce, Syna a Ducha svatého.

Když Maria pronesla: „Ať se mi stane podle tvého slova,“ spatřila jsem zjevení Ducha svatého v podobě lidské tváře a obklopenou svazky paprsků jakoby křídly. Z hrudě a obou rukou, jak jsem spatřila, spustily se

dolů výlevy světla do pravého boku svaté Panny a pod jejím srdcem se spojily v jedno. V tomto okamžiku byla Maria zcela proniknuta světlem a jakoby průhledná, vypadalo to, jako by ona neprůhlednost ustoupila jako noc před tímto výlevem světla.

Zatímco anděl a s ním i světelné paprsky opět zmizely, spatřila jsem skrze světelnou dráhu těchto paprsků, která se stahovala zpět do nebe, mnoho uzavřených bílých růží se zelenými lístky padat dolů na Marii a ona byla do sebe ponořena a spatřila v sobě Syna Božího, který se stal člověkem jako nepatrnou lidskou postavičkou ze světla se všemi vytvořenými údy, ano i s prstíčky. Bylo to kolem půlnoci, když jsem toto tajemství spatřila.

Po určitém čase sem vstoupila Anna a ostatní ženy, když ale uviděly svatou Pannu u vytržení, opět její komůrku opustily. Svatá Panna nyní povstala a šla k oltáříku na zdi, rozvinula obrázek zavinutého dítěte do výše a modlila se před ním pod rozžatou lampou. Teprve až k ránu se uložila na lože. Bylo jí teprve čtrnáct let a něco málo nad to.

- ❖ V tomto týdnu bude probíhat kontrola nedělních obrázků, které děti dostávají a lepí si do sešitků. Prosím děti, aby si nezapomněly vzít sešitky do náboženství.
- ❖ Ze začátkem nového občanského roku rozšíříme řady našich ministrantů. Bylo by jistě bohulibé, kdyby se malí i velcí kluci z katolických rodin odvážně pustili do služby Boží. Služba u oltáře je nejvznešenějším skutkem na tomto pozemském světě. A pamatujme na to, že Bůh štědře bude ochotné ministranty v nebi odměňovat. Také požehná jejich rodinám už tady na zemi. Rodiče prosím, aby děti povzbudili a nezrazovali je. Ministranti by měli být alespoň školáci. Ministrování se nemusí bát ani dospělí muži, kteří v mnoha farnostech knězi také pomáhají.
- ❖ Začíná nám plesová sezóna. Bavte se střízlivě a to tak, abyste nezanedbali nedělní mši svatou! Také dbejte na to, aby se plesy nekonaly v době postní, tedy po 22. únoru.

POŘAD BOHOSLUŽEB na 15. 1. – 22. 1. 2012:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 15. 1.	2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	Za ž a + r Sigmundovu, Kuběnovu a Táborskou a DO
		Černotín	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	Za Jana a Annu Němečkovy, ž a + r
Pondělí 16. 1.		Špičky	17:00	Za + rod Juráskovy a Mléčkovy, za tetičky, na dar zdraví a Boží ochrany pro ž r *
Středa 18. 1.	Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	Černotín	16:00	Za + Václava Cagaše a 2 prarod
Čtvrtek 19. 1.		Bělotín	16:30	Za rod Konečnou, Kučerovu a Zajícovu *
Pátek 20. 1.		Hustopeče	16:30	Za + r Vránovu a Horákovu a DO
Sobota 21. 1.	Sv. Anežky, panny a mučednice	Kunčice	14:00	Hodová mše svatá
		Černotín	17:00	Za + Josefa a Jaroslava Reka, ž a + r
Neděle 22. 1.	3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za farníky
		Špičky	9:30	za ž a + ctitele Neposkvrněného Početí Panny Marie *
		Bělotín	11:00	Za Štěpána Šťastného a jeho r

Výsledky tříkrálové sbírky: Hustopeče nad Bečvou: 38 206 Kč Poruba: 21 991 Kč
Milotice nad Bečvou: 11 903 Kč Vysoká: 7 530 Kč Heřmanice: 3 500 Kč
Dub: 2 820 Kč Hranické Loučky: 2 060 Kč Černotín: 25 096 Kč Špičky: 7 980 Kč
Bělotín: 26 780 Kč Kunčice: 3 221 Kč Nejde: 2 514 Kč

Telefon na faru: 581 626 040